

Finansministeren og hjælpe Industrien. Jeg opfordrer derfor samtlige mine Meningsfæller til at stemme for samtlige Skattelovforslag med Undtagelse af Lovforslaget om Tobaksbeskatningen; det anbefaler jeg at stemme imod.

Korsgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale at stemme for alle Skattelovforslagene. Overfor den sidste ærede Talers (Wilmann) Bemærkninger om Tobaksindustriens Forhold vil jeg gerne tillade mig at udtale, at det er en fuldkommen Misforstaaelse, at Nedsættelse af Skattesatserne i nævneværdig Grad vil hjælpe til at holde vedkommende Industri i Gang, en Udtalelse, jeg bygger paa Samtaler, jeg har haft med Tobaksindustriens Mænd siden forrige Møde. Skal Tobaksindustrien overhovedet kunne oprettholdes, maa man vende sig imod den Vanskelighed, der ligger i Konkurrencen fra Udlandet. Overfor denne Konkurrence gavner det ikke nævneværdigt, om Skatten paa en Cigar sættes en Øre højere eller lavere. Jeg vil altsaa i Kontinuitet af det, jeg sagde ved anden Behandling, hævde, at skal Industrien hjælpes, er det ikke ad den nu foreslaaede Vej, ved at Skatterne reduceres en Smule, der skal ganske anderledes gennemgribende Foranstaltninger til, og til disse Foranstaltninger er vi fra konservativ Side villige.

Henningsen: Om det samlede Skattekompleks, som nu skal vedtages ved tredje Behandling, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det er jo meget store Beløb, der her kræves. Der kræves i ordinære Skatter 157,7 Mill. Kr. og i ekstraordinære Skatter 234,7 Mill. Kr., et Beløb paa i alt 392,4 Mill. Kr. Det er et mægtigt Beløb. Men det Parti, jeg tilhører, er klar over, at Staten i den Tid, der kommer, vil faa Brug for meget store Beløb, og vi vil derfor stemme for alle de fremsatte Skattelovforslag. Men jeg maa dog føje til, at de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, har ikke gjort det muligt for os at skønne over, om det virkelig er nødvendigt for det Skatteaar, der kommer, at udskrive ca. 400 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister har imidlertid ønsket dette Beløb, og vi har ikke villet modsætte os det, men det er den højt-

ærede Finansminister, der bærer Ansvaret for, at det virkelig er nødvendigt at udskrive saa store Skatter.

Det maa jo nemlig ikke glemmes, at der er sket en Ændring nu, sammenlignet med de Forhold, vi har levet under før. Under hele Krigsperioden har der været udkrævet meget store Skattebeløb, men selv om de Indtægter, der har ligget til Grund for Skatten, har været store, og Skattebeløbene derfor er blevet meget store, udviklede det sig dog den Gang stadig saadan, at paa det Tidspunkt, da Skatten skulde betales, var de enkelte Skatteyderes Indtægter endda blevet større. Nu derimod staar vi ved en Vending. De Formue- og Indkomstskattelovforslag, vi nu staar i Begreb med at vedtage, grunder sig paa Indkomsten fra 1919 og 1920, nærmest fra 1920. Men før disse Skatter skal betales, er vi rykket et godt Stykke frem i Tiden; førend første Halvdel af dem skal betales, er vi naaet til Oktober 1921, og førend den sidste Halvdel skal betales, er vi naaet frem til Juli 1922. Jeg frygter for, at Indtægten i vort Samfund paa det Tidspunkt, da disse Skatter skal betales, er gaaet meget tilbage. Jeg tror nemlig ikke paa det, der har været bebudet fra enkelte Sider, at vi staar foran 7 fede Aar, som skulde komme efter de 7 magre. Jeg tror, vi har haft de 7 fede, og jeg tror, vi staar foran de 7 magre. Vi tør ikke tage Ansvaret for at sige: det er nødvendigt for det Aar, der kommer, at kræve saa store Skatter. Det maa den højtærede Finansminister tage Ansvaret for, men vi er villige til, naar han ønsker det, at stemme for samtlige Skattelove.

Wilmann: Hvad der var Industriens Mening i denne Sag, behøver vi virkelig ikke at gaa til private Samtaler mellem det ærede Medlem Hr. Korsgaard og Fabrikanternes Repræsentanter for at faa at vide; for det har de jo sagt tydeligt og klart for os alle sammen, og det har de skrevet, saa det er der ingen Tvivl om. Jeg kan ikke tænke mig, at de har sagt, at det ikke betød noget, saaledes som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, men de har maaske haft Fornemmelsen af, at han var i en forfærdelig Knibe, og saa har de sagt et Par trøstende Ord til ham, som han maaske oven i Købet har mis-